

Адабият бёлжюк

Овзденилгим сатмадым

Йыллар овтдю овзен сувдай агъылыл,
Соймесем де къартлыкъ басды санымны.
Къысмет мени тарчыкъ гонлер аздырыл,
Пана дюнья ачытдырды жанымны.

Яшлыгъымда гъайсыз болуп овссем де,
Адашмадым, къынгыр ёлгъа тюшмедим.
Овз къолларым булан къурул ожагъым,
Къыйналсам да яллав яйгъа бишмедим.

Уый талаглы, агълном асил къылыкълы,
Авул-хоншум макътав бере овзюне.
Къыйын яшав кеп толкъунлар овттерил,
Ярыкъ юлдюз шавла берил гезюме.

Етимни тилинден

Ата юртдан гетип дослар бараман,
Арт беремен тувул овсген элиме.
Етим яшман, ялан бассам аягъым,
Увакъ ташлар четим эте юрюме.

Йылым мени он еттиге толмагъан,
Къайгъы тюшдю хапарсыздан башыма.
Ата-анам тюшюп хатар балагъгъа,
Къван къошулдуду гезден акъгъан яшыма.

Арзым кимге этейим, бир Аллагъым,
Ким себепдир мени етим къойгъангъа?
Аркъалыгъы сынды эгли уюмню,
Бирев соймай етим яшны алмагъа.

Иштанымны тобукълары йыртылгъан,

Бир адамны ашамадым къыйынын,
Ач гъакимге урушбат да бермедим.
Бары халкъгъа гъалал тутул юрегим,
Тенглеримден овзюм овктем гёрмедим.

Овзден атым батдырмадым насларгъа,
Уялго болуп менден сонгъу насларгъа.
Дюнья малгъа сатмадым эр намулум,
Ойлап мен де тирежеке къабургъа.

Шюкюр болсун Аллагъымны барына,
Яхшы амаллар этме даим оюмда.
Гече-гонлер ибадатда къалсам да,
Къайтарышыл бере Аллагъ къолума.

Эгиз сынлар - гъарисинде атлары
Белги учун ташда къалгъан язылыл.

Эки тебе арасында бюкленип,
Гезлеримден гезъяш агъа бурчакъылап.
Азиз анам, алда мени янынга,
Йылайман чы къабур тебеге къучакъылап.

Къыйын магъа ач, ялангъач яшама,
Бирев соймай мендей яшгъа ошама.
Атам, неге къойдунг баланг орамда,
Гючюм чатмай къысмет булан ябушма.

Атам, сени сынташынгны айланлып,
Сыйлап алдым, овбюп сувукъ ташыннгны.
Рагъатланыл, сен парахат атасан,

Писать стихи совсем не просто, для этого одного желания недостаточно, важно, чтобы всегда присутствовало вдохновение. У кого-то талант стихотворчества проявляется спустя годы в зрелом возрасте, а у кого-то зарождается еще в детстве или юности, как это случилось с юной Джамилей Жантеголовой. Вот одно из её стихов.

Спасибо Вам за знание и ласку! Бурлият Ансаровне посвящается

Я пишу Вам стих, а за окном красиво,
Я пишу, а осень дарит настроенье.
Я пишу, ну а в сердце очень тепло,
Посвящаю Вам это стихотворение.

Хочу сказать спасибо Вам за всё!
За понимание, за знание, за ласку,
За всю любовь, что дарите Вы нам,
За эту школьную и неземную сказку.

Вы ближе нам, чем простой учитель.
А кабинет Ваш – тёплая обитель.

Джамиля Жантеголова,
Ученица 8а класса
МКОУ «БСОШ №2
им.Б.Т.Сатыбалова»

Расул – деген бизде улан бар шулай

Дагъыстанны атын элге анг этип,
Шырдуларынг ватаныма багъышлап,
Сен яшадынг бизин Расул Цададан,
Кеп миллетли азиз элим алгъышлап.

Шырдуларынг янгы наслу охуйлар,
Сезлерингден йырлар алив чалына.
Пагъму якъдан элимдеги шаирлер,
Лап гертиси, сагъа Расул, ялына.

Гъар сатырда абур сыйгъа ер берил,

Юз йылыгъынг унутулмас агъвалат,